

Nieuwsbrief Elles februari 2020

Hoewel we volgens de kalender midden in de winter zitten, zo aan het begin van het nieuwe jaar, lijkt het daar buiten nog niet op. Een klein beetje sneeuw, 's nachts iets onder nul, maar daar blijft het bij. Niet zoals "weleer" de Roemeense winters waren: in oktober al sneeuw die eind maart pas smolt. Maar deze winter zijn we enorm blij met het gekwakkel. Waarom? Dat komt zo!

Jubileum

Het moment terughalen waarop we het besluit namen om naar Roemenië te vertrekken, lukt met nog steeds niet, gek genoeg. Nou is dat natuurlijk ook al vrij lang geleden, maar het voelt toch niet alsof er inmiddels al 25 jaren voorbij zijn gegaan sinds dat moment. Wel is er veel gebeurd in die periode:

1993/1994: 10 maanden staatskindertehuis in Codlea

1994/1997: 2 ½ jaar straatwerk in de stad Iași

1997/1999: opvang straatmeisjes in een flat in Iași

1999/nu : opvangboerderij ex-straatmeisjes in het dorp Bârnova

2001/2016: opvangproject 5 verlaten kinderen in een flat in Iași

2004/nu : tafeltje-dek-je project voor (momenteel 30) hulpbehoevenden in Iași

2008/nu : kinderboerderij "Ark van Noach" in Bârnova

2010/nu : hospice "Kleine Troost" in Iași (20 bedden)

2014/nu : zorgcentrum voor ouderen "Thuis" in het dorp Tomești (68 bewoners)

2019/nu : kinderopvang "Huize Regenboog" in Bârnova (4 bewoners)

Deze 25 jaren waren mooie en boeiende, avontuurlijke en spannende jaren, met hoogtepunten en moeilijke periodes. Maar boven alles waren ze verrassend! Verrassend omdat ik in deze tijd een God heb leren kennen, die alle verwachtingen heeft overtroffen. Een God die mogelijkheden creëert, die mensen motiveert, die problemen oplost, die wonderen doet, die voorziet. Nog steeds. En dit zeggende, is het eigenlijk ook wel duidelijk dat ik niet degene ben geweest die de beslissing voor Roemenië heeft genomen .... dat was iemand anders!

Begin september 2019 zijn Erica en ik een paar dagen in Nederland geweest om samen met jullie, de trouwe achterban, deze 25 gezegende jaren te vieren. Een ontmoetingsavond in Wezep en in Gouda, waar we eerlijk gezegd van tevoren nogal tegen op zagen. Maar het waren fantastische momenten, een dierbare herinnering! Iedereen bedankt daarvoor.

"Huize Regenboog"

In 2017 werd er hard gerenoveerd in en rondom de boerderij in Bârnova. De oorspronkelijke bewoners (de ex-straatmeisjes) verhuisden naar kleine woonunits op het terrein om voor het eerst in hun leven begeleid zelfstandig te wonen. En dat gaat inmiddels heel goed. Ze houden hun huisjes netjes en schoon, koken voor zichzelf, doen de was. Maar wanneer er iets onverwachts gebeurt, bv een onweersbui, stroomuitval of een poes die kwijt is, dan is het wel handig dat ik hun buurvrouw ben...!

Het grote huis werd geschikt gemaakt voor de opvang van 6 verlaten kinderen. Het plan was om hier zo snel mogelijk jonge kinderen, 3-5 jaar, een veilige plek te kunnen bieden. Maar dat liep geheel anders. Ten eerste duurde het lang voordat de vergunningen rond waren en vervolgens duurde het weer een tijd voordat jeugdzorg ons kinderen toewees. Uiteindelijk kwam pas op 5 april 2019 de eerste bewoonster in "Huize Regenboog". En ook hier totaal anders dan gepland: dit meisje was 14 jaar! Nog steeds hoopten we op jonge kinderen, maar nee ..... in mei kwamen de volgende meisjes, één van 14 en drie zusjes van 9, 15 en 17 jaar. Ineens een huis vol pubers! De thuissituaties waaruit deze meisjes komen zijn ongelooflijk, we horen dingen die zo triest zijn. Verwaarlozing, lichamelijk en seksueel misbruik, geweld, prostitutie, drankmisbruik, overlijden. Hoewel de keuze nooit spontaan op deze leeftijdscategorie gevallen zou zijn, integendeel, sta ik verbaasd over hoe goed het is. De meisjes passen zich aan, voelen zich veilig, genieten van de aandacht en zorg, komen tot rust. Samen met de vier personeelsleden en de meiden uit de woonunits, voelt het als een grote familie! Zo bijzonder, hierin zie ik zeker Gods (voor-)zorg en de reden waarom het langer duurde dan gedacht.

Het is niet altijd gemakkelijk, bijvoorbeeld verwerken dat je moeder is overleden, dat je ineens alles kwijt bent wat je had, dat je als 15-jarige nog niet kunt lezen, of als 17-jarige niet kunt klokkijken en de dagen van de week niet kent. Maar samen komen we zeker ver.

De zomer was goed om elkaar te leren kennen. Aangezien ze allemaal vrij geïsoleerd in dorpjes zijn opgegroeid, is de grote stad Iași erg afschrikwekkend. We doen dus vrijwel alles samen, ze durven nog steeds niet alleen op pad. Veel is nieuw: de trein, de tram, een roltrap, een supermarkt, een zebrapad. Maar ook zoals bleek: hoe was je je haar goed, hoe gebruik je wc-papier, hoe eet je met mes en vork. Inmiddels zitten ze op school, twee meisjes gaan naar de basisschool in Bârnova en twee naar een soort tweede-kansonderwijs in Iași, zij hebben te veel schooljaren gemist door de thuissituaties.

Af en toe is er contact met de moeder en oma van de zusjes en het kleine broertje en zusje van de ander. Pijnlijk omdat ondanks alle problemen, thuis toch de plek blijft die je mist. In beide gevallen is de grote schuldige: alcohol.

Ook is er een spannende tijd geweest rondom een van de meisjes, die tijdens een verlof wegliep. Jeugdzorg wilde haar via de rechter terugplaatsen maar wij weigerden omdat inmiddels bleek dat zij ronselde voor een prostitutie-netwerk. Het leek bijna onmogelijk, maar we zijn beschermd!

Er zijn nog twee bedden leeg. We hopen en bidden dat in 2020 deze gevuld zullen worden door kinderen die deze plek net zo hard nodig hebben als de vier die nu in "Huize Regenboog" wonen. Een voorrecht dit te mogen doen!

Zorgcentrum "Thuis"

Eind 2014 werd dit zorgcentrum in een dorpje net buiten Iași, geopend. Spannend omdat niet direct duidelijk was of zo'n groot pand wel voldoende bewoners zou krijgen om rendabel te kunnen zijn. Maar het werd al snel een gewaardeerde en gewenste plek voor oudere en soms ook jongere hulpbehoevende mensen.

Samen met het heugelijke feit dat zorgcentrum "Acasă" (Thuis) dit jaar haar 5-jarig bestaan vierde en het aan 68 mensen een veilige, warme plek biedt, was er tegelijkertijd ook een domper. De eigenaar van het pand gaf aan dat hij het huurcontract wel wilde verlengen maar dat de huurprijs met meer dan 100% verhoogd zou worden! Zo absurd dat we hoopten dat hij nog wel in zou binden, maar dat gebeurde niet! Erica besloot niet tot verlenging over te gaan maar een andere plek te zoeken. Maar waar vind je op korte termijn een woonplek voor 68 mensen, met alle faciliteiten die dan ook nog eens aan de overheidsvoorwaarden moeten voldoen.....!? Na heel veel vergeefs zoekwerk, kwam er opeens een oplossing die maar één iemand kon bedenken.....

Erica kwam in contact met een projectontwikkelaar die net buiten Iași de hallen van een oude kippenboerderij ombouwt tot appartementen. Hij had nog 1 hal leegstaan en als die in zijn geheel gehuurd zou worden voor langere tijd, dan wilde hij die helemaal afmaken volgens de wensen van Erica! Ongelooflijk, wat een aanbod! Na denken, overleggen, schetsen, denken, veranderen, goedkeuren, wordt het uiteindelijk zo: op de twee verdiepingen komen 40 kamers met eigen badkamer voor 2 personen, een professionele keuken, eetzaal, wasserij, gemeenschapsruimte en kamers voor specialisten. Er wordt nu superhard aan gewerkt want het plan is dat er eind april al verhuisd kan worden!!

En nu begrijpt u waarom we zo blij zijn met deze winter: hoe minder sneeuw en kou, des te beter er doorgewerkt kan worden! We hopen en bidden dat alles voorspoedig zal verlopen, zoals gepland, en dat de ouderen in april op een rustige manier kunnen verhuizen naar het "Nieuwe Thuis/Acasă"!

U hoort weer van ons!

Groet, Elles